

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1148

16.03.2025 (136)

Uddannelsen af et ondt geni

af Gerhard Lauck

Del 14

Kapitel seks Jerntæppets fald

*Det umulige vil blive gjort med det samme.
Mirakler tager lidt længere tid.*

Slogan på en pest, jeg fik præsenteret

Eufori og desillusionering

Euforien i Østeuropa over kommunismens sammenbrud aftog hurtigt.

I stedet for frihed fik folket korruption.

I stedet for at være fattige mennesker i en stabil økonomi, var de fattige mennesker i en ustabil økonomi.

I stedet for nedslidte lejligheder, der i det mindste var til at betale, fik de nedslidte lejligheder, der ikke var til at betale.

I stedet for kommunistisk propaganda (som ingen alligevel troede på), blev deres børn udsat for pornografi og stoffer.

Vestligt "demokrati" og "kapitalisme" fejlede så meget, at de neokommunistiske partier fik en genopblomstring på mange områder!

I stedet for kun at blive fængslet af det politiske politi, blev dissidenter nu også udsat for mishandling, nogle gange endda *mord, begået* af almindelige kriminelle!

Jeg husker især én sag. En dissident, Rainer Sonntag, blev koldblodigt myrdet foran en hel gruppe vidner. Hans mordere fik en kortere fængselsstraf for dette overlagte lejemord, end mange dissidenter havde fået for regeringsfjendtlig litteratur! Dette skete EFTER kommunismens fald!

Og disse regeringer vover at kalde os "terrorister"!

Tyranniets nye ansigt

Jerntæppets fald indvarslede en ny æra.

Gamle problemer blev erstattet af *nye problemer*.

I øst udskiftede kommunistpartiets embedsmænd blot den ene partibog med den anden. Den samme embedsmand med den samme mentalitet som før forblev ved magten. Men i Vesten så man ham ikke længere som en fjende, der skulle bekæmpes. Tværtimod bejlede de vestlige regeringer til ham.

I Vesten blev regeringerne mere "love-dovey". Tidligere "sikre lande" blev til "fjendtlige lande". Europas konsolidering inden for rammerne af Den Europæiske Union gjorde kun tingene værre. Det førte til *mindre* frihed, ikke *mere*.

Udenlandske regeringer fandt efterhånden ud af, at de kunne få mere samarbejde fra de amerikanske myndigheder, hvis de påstod, at vi var *under efterforskning* på grund af mistanke om involvering i noget, der var *kriminelt*. "Terrorisme" blev et populært valg allerede *før* 9/11.

Dette ildevarslende skift afspejles i tre faser.

Første fase

En udenlandsk regering beder de amerikanske myndigheder om hjælp til at stoppe vores støtte til dissidentbevægelsen. De amerikanske embedsmænd nægter høfligt med henvisning til First Amendment.

Fase to

Amerikanske embedsmænd begynder at tilføje: *Men hvis der er noget andet ud over det, så kan vi måske hjælpe.*

Tredje fase

Amerikanske og udenlandske regeringseksponenter samarbejder om at krænke den amerikanske forfatning og USA's suverænitet!

Opblomstring og undertrykkelse i Tyskland

Ikke overraskende fandt bevægelsen meget frugtbar jord i øst. Den blomstrede som aldrig før siden 1945.

Det "demokratiske" regime reagerede ved at forbyde ti tidligere lovlige organisationer. Det resulterede i et skift tilbage til undergrundsaktiviteter. Tænk på den legale og den illegale del af bevægelsen som to forskellige grene af det samme militær. Det er klart, at de arbejder meget tæt sammen. Og hvis en af dem er særligt hårdt presset, fordobler den anden sin indsats for at lette presset.

Naturligvis havde situationen ændret sig radikalt siden 1970'erne. Min rolle var også anderledes.

Vores amerikanske base udvides

Væksten i vores amerikanske base (også kaldet *Auslandszentrale*) eksploderede i første halvdel af 1990'erne. Flere arbejdsstationer summede hele dagen lang. Bygningen var allerede blevet kablet om til at kunne håndtere mere udstyr. Ikke desto mindre havde vi snart mere udstyr tilsluttet, end den kunne håndtere. Heldigvis var det ikke et problem, for vi havde ikke brug for at bruge *alt* på *samme tid*.

Ofte betjente jeg personligt et halvt dusin computere, mens andre medarbejdere arbejdede ved deres egne arbejdsstationer. Jeg sprang frem og tilbage for at holde flere produktionslinjer kørende samtidig.

I løbet af det næste halve årti gjorde vi enorme fremskridt.

To officielle sprog

Tysk havde været vores officielle sprog til interne dokumenter i årtier. Men efterhånden som vores aktiviteter voksede, både indenlands og udenlands, fik vi flere og flere medarbejdere, der ikke talte tysk. Derfor gjorde vi engelsk til vores officielle andetsprog. Interne dokumenter var fra nu af tosprogede: tysk og engelsk.

Da vi besøgte vores DNSB-allierede i Danmark, pegede direktøren, Jonni, på de

to vægure på sit kontor. Det ene var til lokal tid. Det andet var til "AO-tid", nemlig amerikansk centraltid.

Vores forlagsimperium

Vores udgivelser omfattede tabloidaviser, nyhedsbreve, bøger og meget mere. Alle på flere sprog.

En nonprofitorganisations udgivelse var det ansigt, den præsenterede for verden. Jo mere imponerende publikationen var, jo mere succesfuld var fundraising. Det førte os til tabloidudgivelser.

De fleste forbinder *tabloidformatet* med *dagbladene*. Imponerende, men dyrt! - *Men de tog fejl!*

Og hvis mange af kopierne skulle sendes til udlandet, var det store format - men stadig *letvægts* (!) - tabloidformat på avispapir ideelt.

Til sidst tilbød vi vores allierede at sende deres publikationer til abonnenterne for dem. Det sparede dem for en masse tid og kræfter. Det var også relativt billigt, når alle faktorer blev taget i betragtning.

Vi havde udgivet tabloidaviser i to årtier.

Da jeg var i udlandet i begyndelsen af 1990'erne, mødtes jeg med en allieret organisations direktør, Lars, i Sverige. Han var tydeligvis meget imponeret over de publikationer, vi havde produceret i mange år. Jeg var naturligvis smigret. Og jeg ville gerne udvide vores virksomhed! Så jeg forklarede vores metode.

Overrasket spurgte han: *Hvad, bruger du en Atari? Jeg tror, at en af vores frivillige har sådan en! Tror du, at du kan hjælpe os med at lave vores egen tabloid?* Han var ved at savle over det. Jeg svarede, at det bestemt var værd at tjekke ud. Han ringede straks til ham, og vi skyndte os derover.

Svensk blev vores tredje tabloid. Snart blev ungarsk vores fjerde,

For at gøre en lang historie kort:

*I løbet af to år voksede vores lille *udgivelsesimperium* fra TO til TIEN tabloidaviser!*

Selv fagfolk overvurderede i høj grad vores ressourcer.

Det tog en masse tid, kræfter og besvær at nå dertil... Tekniske problemer skulle løses... Økonomiske begrænsninger skulle overvindes... Drager skulle slås ihjel. (Okay, ingen drager. Jeg lod mig vist rive lidt med der!)

Husk på dette:

Vi arbejdede med frivillige ... i forskellige lande ... som talte forskellige sprog ... med forskellige grader af computerfærdigheder (som regel meget begrænsede, hvis ikke helt ikke-eksisterende) ... nogle af dem havde ikke engang en computer i

begyndelsen eller penge til at købe en!

Ikke desto mindre var mine største præstationer i undergrunden. Frivillige med meget begrænsede ressourcer og uden professionel uddannelse trodsede med succes alle regimets forsøg på at knuse dem. Fiasko betød ikke bare tabt fortjeneste her. Det betød mistet frihed. De fleste af de dissidentledere, jeg kendte, tilbragte fem til ti år i fængsel som politiske fanger.

Efter denne præstation forærede en kollega mig en lille træpest. Under en tegning af en mand, der sidder ved et skrivebord, stod ordene:

***Det umulige vil blive gjort med det samme.
Mirakler tager lidt længere tid.***

Hvad var de vigtigste faktorer i denne succes?

For det første udholdenhed, ren og skær viljestyrke og beslutsomhed. (Med andre ord, vi var stædige!)

For det andet optimal udnyttelse af begrænsede ressourcer, både menneskelige og tekniske.

For det tredje, enkelhed og standardisering af metodologi.

Vi havde fået et imponerende gennembrud. Vi var i færd med at udvide vores brohoved. Desværre førte teknologiens fremskridt, kombineret med andre faktorer, til, at vores tabloidforlag blev lagt i mølposen.

Denne operation kan hurtigt genoplives, hvis og når det bliver nødvendigt!

Tilbage i Europa

Jeg foretog også flere rejser til Europa i 1990'erne. Her er beskrivelser af to af dem.

Jeg bliver filmstjerne i Østblokken

Det var i den periode, hvor kommunismen begyndte at falde fra hinanden i østblokken. Kommunisterne regerede stadig i "Østtyskland", men deres kontrol var tydeligvis ved at smuldre.

Dette er i virkeligheden Midttyskland. Fjorten millioner tyskere blev tvang-sudvist fra det, der i virkeligheden er Østtyskland. Tre millioner døde i processen. Det meste af Østtyskland er i dag besat af Polen. Midlertidigt.

Tre ledende dissidenter holdt et strategimøde i et "sikkert" land i Vesteuropa. Jeg

var en af dem. De to andre var Thies Christophersen og Michael Kühnen.

Mit forslag overraskede dem:

Hør, jeg har allerede filmet mit interview med tv-dokumentarholdet. Hvad nu, hvis jeg FORTSÆTTER interviewet INDEN FOR DEN ØSTLIGE BLOK? Hvor stor er risikoen?

Jeg spillede en fremtrædende rolle i denne dokumentar. Den blev senere sendt i flere lande. Vores støtter og aktivister var meget imponerede.

De tænkte sig om og blev enige: *Ja, det er meget kaotisk derovre i øjeblikket. Jeg tror, vi kan klare det!*

Naturligvis var dokumentarholdet også vilde med idéen!

De filmede mig, mens jeg gik side om side med andre ledende dissidenter på oplagte steder i Østblokken som f.eks. lufthavnen i Østberlin. Jeg vidste selvfølgelig ikke, hvordan de ville redigere materialet. Da jeg senere så den færdige dokumentarfilm, gav baggrundsmusikken mig et godt grin.

Der blev stillet yderligere interviewspørgsmål. Et af dem handlede om rapporten om infiltrationen af EU's parlament. Det var tydeligvis et meget ømtåleligt emne. For begge sider!

Michael Kühnen og jeg brugte hele natten på at tale sammen. Vi havde altid nøje koordineret vores aktiviteter i henholdsvis den "legale arm" og den "illegale arm". Vores samtale var en af de mest mindeværdige begivenheder i mit liv.

Vi gemte os i Ingo Hasselbachs koldtvandslejlighed. Han blev senere en berømt "afhopper". Hans løgne blev brugt til at understøtte den falske "terrorist"-anklage mod mig. Han hævdede blandt andet, at jeg havde sendt ham et brev (!) med ordre om terroraktiviteter. Selvom hans "PR-agent" hævdede, at han ville vidne mod mig, blev han *ikke* indkaldt som vidne. Det sidste, jeg hørte, var, at han angiveligt boede i USA under vidnebeskyttelsesprogrammet.

Under alle omstændigheder gik alt perfekt efter planen. Der var ingen tilskadekomne. Den langsigtede fordel var ganske betydelig.

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

